

מר כדורגל הישראלי הוא צבי (האיש בעל הצלקת) בריום. שום כדורגלן, שום כוכב, שום שם, לא זוהה במשך תקופה כה ממושכת עם הכדורגל הישראלי כמו האיש נמוך הקומה, שצלקת עמוקה טבועה במצחו, המדבר בעברית של שוק במיטבא פולני מובהק. במשך 17 שנים רצופות, להוציא הפסקות קצרות שלא באשמתו, מחזיק צבי בריום ברסן ההתאחדות לכדורגל הישראלית, תחילה כגנבר ההתאחדות, אחר־כך כמזכיר הכללי, ועתה כסגן יושב־ראש ההתאחדות.

תמיד היו לו תפקידים מישניים. הוא אף פעם לא היה בעל התואר הרם ביותר. אבל הוא לא היה זקוק לתוארים. לפחות שלושה דורות של כדורגלנים הכירו את צבי בריום כ„האיש החוק” של ההתאחדות לכדורגל, כמי שעל פיו יישק כל דבר בכדורגל הישראלי, ובצדק. עוד לפני שכדורגלן ישראלי ידע את ההבדל בין מישחק מכור לקנוי, הוא למד לדעת את כוחו הגדול של האיש החוק: בריום הוא האיש הנותן ומארגן כסף. הוא מחלק את דמי הכיס בנפישות לחו"ל. הוא הקובע אינו מדינות הנאה יקבל כדורגלן המשרת את הנבחרת הלאומית. הוא הקובע מי יאמן את נבחרת ישראל ומי לא. הוא גם הקובע לעיתים קרובות למדי, מי ייכלל בנבחרת ומי לא.

על כן היה זה מזור ומפתיע, שבהופעתו בפני ועדת עציוני החקירת השחיתות בליגה הלאומית בכדורגל, התגלה צבי בריום, בעל הוותק של 17 שנות תכנים, כמי שאין לו בכלל מושג מה נעשה בכדורגל הישראלי.

לא זוכר! לא שומע! לא יודע!

נה לקט נבחר מדברי החידוד והבדיחה שבחר נציג הציבור הזה, המייצג בהתאחדות הכדורגל את הסתדרות העובדים ואת מרכז הפועל, להשמיע באוזני העם בישראל.

שאלה: האם יש יסוד לשמועות על השחיתות בכדורגל?
בריום: יש יסוד לשמועות כי יש כבר פסקדין. על שחיתות בטוטר נודע לי רק מהתענוגות.

שאלה: האם היו תוצאות משונות במשחקים השנה?
בריום: קשה מאוד לדעתי, לקנות ולמכור משחקים... אין לי כל סיבה לומר שיש או אין יסוד לשמועות על שחיתות. אלי לא הגיע שום דבר... ההתאחדות לכדורגל, היא לדעתי ההתאחדות הטובה ביותר היכולה להיות לענף הכדורגל, והיא מטפלת בענף בצורה הטובה ביותר שיכולה לטפל בה התאחדות כלשהיא...

שאלה: האם המאמן שפר פוטר, התפטר או התפטר?
בריום: תוהו לא חודש וואת ביומתי. אני רוצה להדגיש שאני הוא שבוכחו הוא הגיע לאמן את הנבחרת... שאלה: מה עם התשלומים מתחת לשולחן?
בריום: התופעה קיימת, כנראה.

שאלה: כנראה?
בריום: אני רק יודע שהיא קיימת, כנראה.

אח. כי לא הייתי עוד למקרה כזה. התעניינותי בקבוצות הפועל. אין כל תשלומים מתחת לשולחן חן בקבוצות הפועל.

שאלה: מה עשיתם כשבכל הארץ כולה מדובר רק על השחיתות, שחיתות ושוב שהייתם. מה חקרתם?
בריום: אני רוצה לומר — לא כדום!

שאלה: האם האגודות אינן מערימות על תקנון החובבות?
בריום: ההתדרדרות היא כזאת שגם על מס הכנסה מערימים.

שאלה: על מחקר של מבקר המדינה על המשתתפים בהימורים שמעת?
בריום: שמעתי, אך לא קראתי!

שאלה: אתה יכול לתת מושג מה זה גיבוי לקבוצה?
בריום: זה לא יודע לי!

שאלה: אתה טוען שבמרכזים הכל טהור?
בריום: כן. אני בוטח במרכזים.

שאלה: לפני קום הוועדה לא ידעת כלל על חשד לשחיתות?
בריום: לא ידעתי, עכשיו אני יודע!

שאלה: האם בנסיעות החינם שניתנות לחברי ההנהלה נוסעות גם נשותיהן?
בריום: אינני זוכר.

שאלה: האם משלמים מעל למותר בתקנון החובבות?
בריום: זה קיים, אך אינני מנהל חשבונות ואינני בודק את זה.

שאלה: שמעתם מראש כי המשחק בין הפועל תל-אביב לבני־יהודה מכור?
בריום: אז מה?

שאלה: האם לחבר הנהלת ההתאחדות בית-הלוי, יש אינטרס שלא להקטין את הליגה?
בריום: תשאל אותו!

שאלה: מה משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

שאלה: תשאל אותו!
בריום: כן משיב נציג ציבור דוועדת חקירה ממלכתית — בהתחמקות, בהתחכך מיות, כשהוא כבר עושה חסד ומועיל לענות לעניין, הוא אינו זוכר, אינו יודע? הוא לא ראה ולא שמע. וזהו מר כדורגל הישראלי — מפואר ומושחת כמו ספורט הכדורגל בישראל.

הראש המסריח של הכדורגל

צבי בריום

של משטרת הישבים העברית צבי בריום בדרגת סרן. כאשר כבש צה"ל את לוד ואת רמלה, ועשרות חומסי חמס ובוזיון בו עטו על השלל שהשאירו הערבים בעיר, כאב בריום את כאב עירו. לבו לא נתן לו לראות כיצד אנשים, הגרים ברחוק מקום רמלה, יקחו חפצים לבתיהם, בעוד ששכניה של רמלה, אורחי רחובות, יהיו מקופחים. הוא רצה להשאיר גם מעט לאורחי רחובות, יצא עם מפקד פלוגת ההובלה לרמלה, עם שיירת מכוניות. בדרך חזו עצרו אותם כמה אנשי פלמ"ח, שמנעו משום מה את העברת רכוש ערביי רמלה לרחובות.

לבריום כאב הדבר מאוד. כי עוד קודם לכן ניתנה לו ההזדמנות לטפל ברכוש ערבי. היה זה בעת הבריחה הגדולה של ערביי האיזור. בריום היה ממונה על מחסומים שברקו ערבים אלה, החרימו מהם כל רכוש שהיה עלול להכביד עליהם.

אולם לא כל רכוש ערביי רמלה הך לאיי בוד. חדר האמבטיה של בריום ממושט בחרי סינה כחזה גרמנית, בה היו ערביי רמלה נדי הגים לרצף את חדרו האמבטיה שלהם. היו אמנם כמה אנשים במשטרה הצבאית שלא הבינו אהבת הרסינה זו, וערכו חקירה נגד צבי בריום. אולם, כרגיל, תוצאות החקירה לא נודעו עד היום.

יותר הערכה לפעולתו של בריום היתה בקרב אורחי רחובות. כשהסתיימו הקרבות ובריום בנה לו בית גדול ברחובות, לא שכחו אורחי המושבה להביע לו את אהדתם. בחג שמחת תורה מתיר נוהג יהודי עממי להחליף שלטים ברחובות העיר. כך, למשל, כותבים על שלטו של רופא — סנדלר. על ביתו של בריום הופיעו, בהזדמנויות שונות, כמה כתובות. פעם היה כתוב שם: „לוד—רמלה”; בשנה אחרת תלו על גג הבית שלט אחר: „הרכוש הנוטש”. בריום חזר לעסקי הדפוס. הוא בנה לו בית־דפוס גדול ונפרד משלו, בביתו הפרטי. אולם משטר הקיצוב והצנע עצר בעדו מלהתפתח. לבריום, כעובד מוסדות הסתר־רותיים היוניים, היו הקצבות של נייר. פעם חשדו בו שהוא מעביר נייר לשוק שחור. נפתחה חקירה. גם תוצאות ניה לא נודעו עד היום.

פעילותו הספורטאית, שגם בעת שגרף רבבות לא הביאה אותו לעזיבת מחנה הפועלים, היא שהביאה אותו בסופו של דבר אל ההתאחדות לכדורגל, ושם אל השטח הקיסם לו — כמתנדב כמו־בן — הגנברות.

לטאטא אותו החוצה!

היה זה רק המקרה הרע, שגרם לכך כי דווקא בתקופת כהונתו של צבי בריום כגנבר ההתאחדות לכדורגל, ארעו בה אי־הסדרים הכספיים והמעילות החר מורות ביותר. מתחת לאפו גנב או מזכיר ההתאחדות, משה וייס, מכספי ההתאחדות, תבע וקיבל דמי עמלה מסוכני ביטוח, קבלנים ופירסומאים.

כאשר פרצה שעוררית כרטיסי הכניסה המזוייפים, למישחק שנערך בין נבחרות ישי ראד וברית־המועצות ברמת־גן, היה בריום אחי ראוי על הדפסת הכרטיסים ואתרי המישחק נמצאו גלופות הכרטיסים בבית־הדפוס שלו. הוא היה מעורב גם בשעוררית ביובו כספים ללא אישורים וקבלות של נבחרת ישראל, כי עת שהייתה בפאריס בדרכה למוסקבה.

תקצר היריעה מהכיל את כל מעלליו של בריום. אי־לם כיום כן אז: מסביבו השתוללה השחיתות והוא לא ראה ולא שמע. בזכות זאת הועלה בדרגה, מונה בבוא היום כמזכיר ההתאחדות במקומו של מי שהיה עד אז האיש החוק: מיכאל אלמוג.

מאז ועד היום אין צבי בריום חוסך מזמנו ומכוחו למען הכדורגל הישראלי. הוא עושה ימים כלילות, מקי־דיש לפעמים שבועות כדי לצאת לחו"ל בשליחיות חסר בות של ההתאחדות לכדורגל. כל זה הוא עושה לשם שמיים ובהתנדבות. אין הוא מקבל שום משכורת עבור טרחתו. הוא רק זוכה בכמה כוסות תה בישיבות הנהלת ההתאחדות ובכיסוי הוצאות שהוא מוציא למען הכדורגל. וראש זה פלא: למרות שכל זמנו ואוזניו מושקעים בהתנדבות בספורט, עושה האיש חיד בעמקו. צבי בריום הוא כיום איש עשיר מאוד. נציג הפועלים בהתאחדות, שזיחה של הסתדרות העובדים, האיש המגן על ספורט הפועלים הוא עשיר מופלג, בעל בית־דפוס המעסיק הרבה עובדים, בעל קולנוע, בעל פרי־דסים ורכוש גדול נוסף.

בכל מקום אחר בעולם, זה יכול היה להיות אבסורד, אבל לא במציאות הישראלית. צבי בריום, שהועמד לדין על סרב להעסיק נכי צה"ל בבית־הקולנוע שלו, כפי שמורה החוק — משיך לדבר בפומבי על מוסר וטהור מידות. צבי בריום — שנחשב בלוד בעת נסיון הברחה אחרי שחזר מאחת מנסיעות החינם הרבות שלו, הוא האיש שצריך לשמש סמל ודוגמה לספורטאי ישראלי. צבי בריום, מלך הקוננויות והתשלומים מתחת לשולחן בכדורגל הישראלי — הוא שצריך לטהר את הכדורגל הישראלי משחיתות.

איוז בדיחה מעוררת מחלה. הכדורגל הישראלי מסריח מראשו. צבי בריום הוא הראש המסריח של הכדורגל הישראלי. כאשר הוא ימואטא ויפוק בכושית פנים מההתאחדות לכדורגל, כאשר יועמד לדין על ערות שקר בפני ועדת חקירה ממלכתית — רק אז ניתן יהיה להתחיל במלאכת הטיהור של הכדורגל הישראלי.

שבע שנים למסור את משחק קבוצת הפועל רמלה, שהוא היה ראשה, לקבוצת הפועל באר־שבע, הגיב צבי בריום בהצהרות כי הוא מעיין בהגשת תביעה משפטית נגד סלוק. גם בפני הוועדה עצמה, ניסה בריום להגן על שמו הטוב. ואילו בפגישה של נציגי מרכז הפועל בהתאחדות הכדורגל הצהיר בריום: אין בדעתי לשלם בראשי עבור אף אחד. איני אשם או זכאי יותר מאחרים!

הצהרה היא רק שלצבי בריום לא היה מעורב עם שם טוב, לפחות מאז החז נושא בתפי קרדים רשמיים בהתאחדות לכדורגל. כי עוד לפני שצורף כנציג מרכז הפועל להתאחדות הכדורגל, היתה כבר קופה גדולה שה שרצים תלויה מאחורי הטיפוס הזה.

בתחילת שנות הארבעים היה בריום שוטר במשטרת הישבים העבריים ברחובות. הוא היה ממונה על קבוצת גאפירים ששמרה על מיתקני מחון וייצמן. בתוקף תפקידו זה היה אחראי על קבלת כספים ממכון וייצמן וחלוקתם לבוטרים. חלק מאותם כספים לא הגיע משום מה לתועלתו. נפתחה או חקירה נגד צבי בריום שתוצאותיה לא נודעו. בריום, שהחל את הקאריירה שלו כפועל דפוס ברחובות, היה בין מיסדי פלוגת הפועל במקום וראש קבוצת הסדרן של הפועל המקומי.

עד שפרצה מלחמת השחרור, נשא בריום אשה וירש את מעט הרכוש שהותיר לו אביו שנפטר. עסקיו החלו לפרוח באמת רק עם קום המדינה. בתקופת מאורעות הדמים שלפני מלחמת העצמאות היה בריום ממלא מקום מפקד חבל רחובות. האיש האחראי לבטחון תושבי המקום, לביצורים, ולרכוש. הוא לא חסך דאגה בשטח זה, אפילו כשהדבר גרם לו אי־נעימות, כמו החרמת רכוש של מכריו. כך, למשל, כשהיה אנשי הבטחון זקוקים לטלפון, החרים בריום טלפון מבית־חרושת מקומי. בתום המלחמה, כשבאו האנשים לבקש תורה את המכשיר, טרב בריום אפילו לתת להם אישור כי הטלפון הוחרם. כי לבריום יש סלידה עמוקה מפני אישורים.

לא את כל הדברים החרימו מהיהודים. אנשי ההנהגה נהגו אז להחרים רכב מערביים כדי למנוע את גילוי הרכב הגנוב בידי המשטרה הכרטיסית היו מחליפים את מספרי הארבע, לבריום, בתור ממלא מקום מפקד החבל, היה גיפ מסוג זה. כאשר בתום הקרבות באו אנשי ההגנה לקבל את הניצח, התברר כי הוא איננו. התעורר אז החשד כי בריום מכר אותה. נפתחה חקירה, שתוצאותיה לא נודעו עד היום.

עם הקמת המדינה והקמת צה"ל, זכה הקורפורל